

שלח חי"ח שיחה ד'

המרגלים פגמו בשם אדני-י שהוא שורש להנהגת הטבע, ולכן התפלל משה ש"יגדל נא כח אדני-י".

בפסוק (יד יז) "ועתה יגדל נא כח אדני-י כאשר דברת וגו'" צריך להבין: מכיון שמשה רצה לעורר את מדת הרחמים, מדוע הזכיר "כח אדני-י" שהוא מדת הדין? ומהו ענינה של תפילה זו, ולמה לא אמרה משה לאחר חטא העגל? והנה, בזהר מביא על פסוק זה, "זכאין אינון ישראל מעמין עכו"ם דעלמא דקב"ה אתרעי בהו ואתכני בהו ואתפאר בהון וכו'". וצריך להבין מהו החידוש בזה ש"זכאין אינון ישראל מעמין עכו"ם"? ומהו הקשר לפסוק זה דוקא?

והביאור: חטא המרגלים היה בזה שאמרו ש"אפילו בעל הבית אינו יכול להוציא את כליו משם", שהודו שהקב"ה הוא "בעל הבית" והאומות הם "כליו", ורק טענו שכשבני ישראל נמצאים תחת גדרי הטבע הנה הקב"ה רוצה בהנהגה הטבעית דוקא ולא הנהגה ניסית, ואם כן מצד רצונו של הקב"ה הנה "אינו יכול להוציא את כליו משם".

אך האמת שהקב"ה הוא כל יכול. והנה המרגלים פגמו בשם אדני-י שהוא שורש להנהגת הטבע, ולכן התפלל משה ש"יגדל נא כח אדני-י".

והנה "זכאין אינון ישראל", פירושו שגם כשמעלתם של בני ישראל הוא בהעלם מצד הנהגת הטבע הנה האמת היא ש"זכאין אינון ישראל".